

سرآغاز

کوله باری بر دوش می کشم که قامت را خمیده است، در کوله بار اندوهی و افسوس می گران، که چرا هرگز در عمرم رای نداده ام، زیرا که امید به احترامی به رایم نداشته ام. در کوله بارم شرم از آنکه آن بهترین فرزندان میهنم، که برای کسب احترام به رای شان به پاخاسته اند، در خیابانها کتک می زنند، می کشند، زیر ماشینها خورد می کنند، اسیر و زندانی و به اعدام محکوم می کنند و بر آنها نامی که زبیده رهبران شان است (ارادل و اوپاش) می گذارند. نیک که می اندیشم می بینم نه تنها این راهبران فاسد ایران، بلکه خود من و همه ما هایی که این همه رذالت این حکومت را می بینیم و ساکت نشسته ایم متاسفانه شایسته این نامیم. باید که این ننگ را از خود بشویم. باید که با تمام وزنمان در ترازوی سرنوشت میهنمان سنگینی کنیم. باید که ساختن میهنی آباد، شاداب و شکوفا را، که مردمانش سربلند هستند و دوباره می توانند مکان حقیقی خود را در بلندای انسانیت باز یابند، بر متجاوزان حاکم تحمیل کنیم. و این همه را نه با روش جانپان زور مدار حکومتی، که با روشی متین در آرامش کامل بدون خونریزی، بدون تلفات، در بلندای قدرت، بدون تخریب و با گامهای استوار می توان انجام داد. انسان تنها زمانی می تواند محکم بایستد و از خواسته هایش دفاع کند که نترسد، پیشنهاد ما جایی برای ترس نمی گذارد تنها باید باور کنیم، با منطق و از روی دانش و با آگاهی پیشنهاد را بررسی کنیم و اگر اشکالی ندیدیم، به آن عمل کنیم به خصوص که عمل به آن نه خرجی دارد و نه خطری. طرح پیشنهادی ما به ملت ایران آن چنان قدرتی می دهد که خواهند توانست خواسته های خود را بدون چون و چرا به حکومت تحمیل کند، از جمله می تواند با ضرب الاجلهای کوتاه خواسته های خود را عملی نمایند.

اگر حقیقتا اکثریت ۷۵ درصدی مردم ایران حکومت را نمی خواهند تردید نداشته باشید که ما می توانیم همه این آرزوها را عملی کنیم، تنها باید باور داشته باشیم و با انضباط عمل کنیم و ابتدا با پیام رسانی و توضیح این باور را در کل جامعه بوجود آوریم.

پیشنهاد ما این است:

طرح قطع برق شبکه سراسری با بالا بردن برنامه ریزی شدهی مصرف خانگی به منظور اجرای همه پرسی و سامان دادن اعتصابهای سراسری بدون ایجاد دردسر برای مردم و برای عاجز ماندن نیروهای امنیتی، موسوم به طرح کاوه برقگر:

برای آنکه رای اکثریت مردم ایران، بدون تقلب و خرید و فروش و تطمیع و تهدید، ابراز و نتیجه بدون دستکاری عمل شود، لازم است، کلیه عوامل منحرف کننده بالا را با انتخاب روش مناسبی از میان برداشت. این روش عبارت است از اینکه چون همه مردم در منازل به برق دسترسی دارند، هر خانه در روز و ساعت معینی که اعلام خواهد شد، با بالا بردن تدریجی مصرف برق خود، تا میزان نزدیک، ولی کمتر از میزان مجاز انشعاب منزلش، رای خود را اعلام می کند. این کار از لحظه شروع تا اتفاق افتادن خاموشی سراسری بیش از ۱۰ دقیقه طول نخواهد کشید، ولی باید حتما به صورت تدریجی انجام شود تا از ایجاد خاموشی های منطقه ای پیشگیری شده و کار به خاموشی سراسری بیانجامد. آمار رسمی شرکت توانیر (تولید، انتقال و توزیع نیرو) که مبنای این طرح قرار گرفته به ترتیب زیر است:

توانایی تولید شبکه سراسری در حالیکه همه نیروگاه های بخاری، آبی، بادی، گازی و بخش خصوصی به میزان اوج تولید کار کنند پس از کسر مصارف داخلی نیروگاه ها در حدود سی و شش ملیون کیلو وات است.

تعداد مشترکین خانگی در سراسر کشور هجده میلیون مشترک است. با فرض اینکه یک اکثریت شصت در صدی از این مشترکین بخواهد به سوال همه پرسی یا اعتصاب سراسر رای موافق بدهد، میبایست ده ملیون و هشت صد هزار مشترک، بار روی شبکه بگذارند که برای ایجاد بار بیش از ظرفیت می باید هر یک معادل ۲/۳ کیلو وات برق مصرف کنند که معادل حق قانونی یک انشعاب ۱۵ آمپری است.

باید توجه داشت که در حالت عادی بر اساس آمار در حدود ۸/۳ میلیون مصرف کننده غیر خانگی وجود دارد (مصرف عمومی، کشاورزی، صنعتی، روشنی معابر و سایر مصارف) که حد اقل حدود ۱۰ میلیون کیلو وات بار روی شبکه می گذارند. حال اگر این مصارف را هم منظور کنیم بار لازم از جانب منازل به ۲/۴ کیلو وات برای هر مشترک تنزل می کند. بنا بر این هر خانواده باید آماده ایجاد باری بین ۳/۳ تا ۵/۵ کیلو وات در فاصله ۵ تا ۱۰ دقیقه باشد تا خاموشی سراسری اتفاق افتد.

و اما چگونه باید عمل کرد؟

مجسم کنید قرار گذارده شده در ساعت ۲۱ و ۳۰ دقیقه روز ۲۲ بهمن با ایجاد خاموشی به همه پرسی، " آیا می خواهید جمهوری اسلامی ساقط شود رای داده شود ". برای پاسخ (بله) با بالا بردن مصرف برق و ایجاد خاموشی و برای پاسخ (نه) با هرچه کمتر مصرف کردن برق رای بدهیم. طرفداران بله قبل از ساعت مقرر وسائلی که جمعا حدود هزار و هشتصد الی دو هزار وات بار

داشته باشند را روشن می کنند (یک اطو هزار واتی و یک پلویز ششصد واتی و ۲ یا ۳ لامپ شصت یاصد واتی). ساعت ۲۱ و ۳۰ دقیقه یک سماور هشتصد الی هزار واتی و چند لامپ دیگر شصت یا صد واتی را هر ۱۰ الی ۲۰ ثانیه یک به یک روشن می کنند. اگر همگی با دقت و درست عمل کنیم در حدود ساعت ۲۱ و ۳۲ یا ۳۳ دقیقه ایران در خاموشی فرو میرود. ملت ایران رای غیر قابل انکار خود را به رفتن جمهوری اسلامی ابراز کرده است و هم زمان بر توانایی بیکران خود آگاه شده و آمده مبارزه بی امان، بی خطر و شادابی است که جمهوری اسلامی را برای همیشه به زیاله دان تاریخ خواهد سپرد. همچنین ملت ایران ابزاری کارا، بی خطر و بی هراس برای همه ملت‌های زیر ستم و اسیر زور کشف کرده است که راه را بر همه خود کامگان جهان خواهد بست و همه ملل رنجور از دیکتاتوری را آزاد خواهد کرد. در صورتی که خاموشی سراسری اتفاق نیفتاد باید بالا بردن تدریجی مصرف را تا زمان ایجاد خاموشی‌های منطقه‌ای ادامه داد و به یک خاموشی نزدیک به سراسری رسید. پس از رسیدن به خاموشی باید کلیه بارهای متصل به برق را تا مدتی که می‌خواهیم خاموشی ادامه یابد همچنان روشن نگاه داریم تا از برقراری برق تا زمان پیش بینی شده جلوگیری شود.

از همه هم میهنان آزرده داخل کشور دعوت به همکاری در این طرح داریم، این کار هیچ خطری برای شما ندارد، به هیچ روی نمی‌توان شما را شناسایی کرد، مصرف برقتان هم بالا نرفته بلکه پایین می آید.

آیا چند ساعت بی برقی به یک عمر آزادی نمی‌ارزد؟ اگر ما نتوانیم در این همه پرسبی موفق شویم، اگر بترسیم از اینکه حتی در خلوت خانه خود چند دستگاه برقی را روشن کنیم پس دیگر جز مرگ چه چیز دیگری را انتظار می کشیم. از همه هموطنان خواهش می‌کنم در باره این طرح انتقاد کنند تا هر چه بی نقص تر بشود و موفقیت آن ممکن تر. از همه آگاهان به مسائل برق، دانشجویان آشنا به فنون برق استمداد می‌کنم تا به اطرافیان‌ی که هنوز متقاعد نشده اند این طرح بی خطر و پر ثمر است توضیح داده و آنها را مطمئن کنند.